

## Трето Съобщение

### Исус – името на Царя-Спасител, дадено Му от Бог и Емануил – името на Царя-Спасител, както е наречен от човека

Четене от Писанията: Мат. 1:21, 23; 18:20; 28:20

#### I. ”Тя ще роди син, когото ще наречеш Исус, защото Той е, който ще спаси народа Си от греховете му”:

- А. Исус е гръцкият еквивалент на еврейското име Йешуа, което означава „Йехова, Спасител“ или „спасението на Йехова“; Исус е Йехова, който става наш Спасител и нашето спасение – Рим. 10:12-13; 5:10; вж. Фил. 1:19.
- Б. Името Исус включва името Йехова, което означава „Аз съм, Който съм“, което показва, че Йехова е Самосъществуващият и Вечносъществуващ, Този, Който е бил в миналото, Който е в настоящето и Който ще бъде в бъдещето за вечността – Изх. 3:14; Откр. 1:4:
  - 1. Йехова е единственият, който е и който не зависи от нищо друго освен от Себе Си; трябва да упражняваме духа си на вяра, за да вярваме, че „Той е“, а ние „не сме“; Той е единственият, уникалният, във всичко, а ние сме нищо – Евр. 11:6.
  - 2. Като Аз Съм, Той е всеобхватният, реалността на всяко положително нещо и на всичко, от което се нуждаят Неговите хора – Йоан 6:35; 8:12; 10:14; 11:25; 14:6.
  - 3. Можем да кажем, че ние, вярващите, имаме един подписан чек с празно място за сумата и можем да попълним каквото ни е необходимо; това, което ни и нужно, е Исус, като светлината, живота, силата, мъдростта, светостта или праведността; всичко, от което се нуждаем, се намира в името на Исус.
- В. Исус е нашият Исус Навин, Този, който ни води в покой, който е Самият Той като добрата земя за нас – Евр. 4:8; Мат. 11:28-29.
- Г. Името на Господа, Неговата личност, е всеобхватният съставен Дух – П. П. 1:3; Изх. 30:23-30; Фил. 1:19.
- Д. Името на Исус е над всяко име – 2:9-10:
  - 1. Името на Исус е, за да вярваме в него – Йоан 1:12.
  - 2. Името на Исус е, за да бъдем кръстени в него – Деян. 8:16; 19:5.
  - 3. Името на Исус е, за да бъдем спасени – 4:12.
  - 4. Името на Исус е, за да бъдем изцелени – 3:6; 4:10.
  - 5. Името на Исус е, за да бъдем умити, осветени и оправдани – 1 Кор. 6:11.
  - 6. Името на Исус е, за да Го призоваваме – Рим. 10:13; 1 Кор. 1:2; Деян. 9:14; Бит. 4:26.
  - 7. Духът е небесният въздух, който дишаме; като упражняваме духа си, за да призоваваме името на Господа, ние вдишваме Духа и по този начин получаваме Духа – Йоан 20:22; Гал. 3:2; 1 Сол. 5:17; Плач. Ер. 3:55-56; Химни, #255.
- Е. Целта на призоваването на името на Господа е, за да:
  - 1. Да бъдем спасени – Рим. 10:13.
  - 2. Да бъдем избавени от беда, проблеми, скръб и болка – Пс. 18:6; 118:5; 86:7; 50:15; 81:7; 116:3-4.
  - 3. Да участваме в Господната милост, Неговата милост – 86:5.
  - 4. Да участваме в спасението на Господа - 116:2, 4, 13, 17.

5. Да приемем Духа - Деян. 2:17, 21.
6. Да пием духовната вода и да ядем духовната храна за удовлетворение - Ис. 55:1-2, 6.
7. Да се наслаждаваме на богатствата на Господа - Рим 10:12; 1 Кор. 12:36; Втор. 4:7; Пс. 145:18.
8. Да бъдем раздвижени - Ис. 64:7.
9. Името на Исус е за нас да се молим в него - Йоан 14:13-14; 15:16; 16:24.
10. Името на Исус е за да бъдем събрани в него - Мат. 18:20.
11. Името на Исус е за да изгонваме демони - Деян. 16:18.
12. Името на Исус е за нас да говорим смело – 9:27.

**Ж. Сатана мрази името на Исус:**

1. Сатана използва хората, за да атакува името на Исус – вж. 26:9.
2. Религиозните хора атакуваха името на Исус, забранявайки на вярващите да проповядват или поучават в това име – 4:17-18; 5:40.
3. Когато апостолите бяха преследвани, те се радваха, че бяха сметени за достойни да бъдат опозорени заради името на Исус – ст. 41; 15:26.
3. Господ Исус похвали победителите във Филаделфия, защото не се отрекоха от името Му – Откр. 3:8:
  1. Възстановената църква е изоставила всички имена, освен това на Господ Исус Христос, принадлежащо абсолютно на Господа.
  2. Да се деноминира църквата, като се приема каквото и да е име, различно от Господното, е духовно блудство; църквата, като чистата девица, сгодена за Христос (2 Кор. 11:2), не трябва да има друго име освен това на своя Съпруг.

**II. „Ето, девицата ще зачене и ще роди син, и ще Го нарекат Емануил (което се превежда: Бог с нас)“ - Мат. 1:23:**

- А. Исус беше името на Царя-Спасител, дадено Му от Бог, докато Емануил беше името на Царя-Спасител, както бе наречен от човека - стих 23.
- Б. Матей е книга за Емануил - Бог, възплътен, за да бъде с нас - стихове 21-23.
- В. Емануил е всеобхватен - Фил. 1:19:
  1. Той е първо нашият Спасител (Лука 2:11), след това нашият Изкупител (Йоан 1:29; Рим. 3:24), след това нашият Животодарител (1 Кор. 15:45б) и след това всеобхватният, обитаващ в нас Дух (Йоан 14:16-20; Рим. 8:9-11).
  2. Всъщност, съдържанието на целия Нов Завет е Емануил (Мат. 1:23; 18:20; 28:20; Откр. 21:3) и всички вярващи в Христос, като части на Христос, са част от този велик Емануил, съвкупния Христос (1 Кор. 12:12; Кол. 3:10-11).
- Г. Практическият Емануил е Духът на реалността като присъствието на завършения Триединен Бог в нашия дух; Неговото присъствие е винаги с нас в нашия дух, не само ден след ден, но и миг след миг – Йоан 1:14; 14:16-20; 1 Кор. 15:45б; 2 Тим. 4:22:
  1. Той е с нас в нашите събирания – Мат. 18:20.
  2. Той е с нас през всичките дни – 28:20.
  3. Той е с нас в нашия дух – 2 Тим. 4:22:
    - а. Днес нашият дух е земята на Емануил – Ис. 8:7-8.
    - б. Тъй като Бог е с нас, врагът никога не може да завладее земята на Емануил – ст. 10; вж. 1 Йоан 5:4; Йоан 3:6.
  4. Можем да се наслаждаваме на присъствието на Триединния Бог, като се събираме заедно за проповядването на Неговото свято Слово – Мат. 18:20; 28:20; Пс. 119:30; Деян. 6:4.

5. Ние се наслаждаваме на благодат и мир чрез Духа като присъствието на Триединния Бог – Гал. 6:18; Деян. 9:31.
  6. Водителството и свидетелството на Духа са Неговото присъствие – Рим. 8:14, 16.
  7. Ние се наслаждаваме на раздаването на Триединния Бог чрез Неговото присъствие като Дух – 2 Кор. 13:14.
- Д. За да живеем с Христос като Емануил, трябва да бъдем в Неговото божествено присъствие, което е животворящият Дух като завършека на Триединния Бог – Гал. 5:25:
1. За да живеем с Христос, ние все още живеем, но не от себе си, а чрез Христос, живеещ в нас и с нас като Емануил; Триединният Бог не може да изпълни намерението Си да раздаде Себе Си в нашето същество извън нас; следователно, Неговото присъствие трябва да бъде вътрешно – 2:20.
  2. Емануил е нашият живот и личност, а ние сме Неговият орган, живеещ заедно с Него като една личност; нашата победа зависи от Емануил, присъствието на Исус.
  3. Ако имаме Господното присъствие, имаме мъдрост, прозрение, далновидност и вътрешно познание за нещата; Господното присъствие е всичко за нас – 2 Кор. 2:10; 4:6-7; Гал. 5:25; Бит. 5:22-24; Евр. 11:5-6.
- Е. Ако искаме да влезем във, да притежаваме и да се наслаждаваме на всеобхватния Христос като реалността на добрата земя, трябва да го направим чрез присъствието на Господа; Господ обеща на Моисей: „Моето присъствие ще върви с теб и аз ще ти дам почивка“ (Изх. 33:14); Божието присъствие е Неговият път, „картата“, която показва на Неговия народ пътя, който трябва той да поеме:
1. За да спечелим и притежаваме напълно Христос като всеобхватната земя за Божията сграда, трябва да се придържаме към принципа, че Божието присъствие е критерият за всеки въпрос; независимо какво правим, трябва да обърнем внимание дали имаме Божието присъствие или не; ако имаме Божието присъствие, имаме всичко, но ако загубим Божието присъствие, губим всичко – Мат. 1:23; 2 Тим. 4:22; Гал. 6:18; Пс. 27:4, 8; 51:11.
  2. Присъствието на Господ, усмивката на Господа, е управляващият принцип; трябва да се научим да бъдем опазвани, да бъдем управлявани, да бъдем направлявани и да бъдем водени от прякото, непосредствено присъствие на Господа – 27:8; 80:3, 7, 17-19.
  3. Като представител на царувания аспект на зрелия живот, Йосиф се наслаждаваше на Господното присъствие, а с него и на властта, благоденствието и благословението на Господа – Бит. 39:2-5, 21; Деян. 7:9.
  4. Моисей беше човек, много близък до Божието сърце и според Божието сърце; следователно той имаше Божието присъствие в пълна степен – Изх. 33:11.
  5. Апостол Павел беше човек, който живееше и действаше в Христовото присъствие според околочията на цялата Му личност, изразен в Неговите очи – 2 Кор. 2:10.
  6. „В младостта си бях учен на различни начини да побеждавам, да бъда победоносен, да бъда свят и да бъда духовен. Обаче нито един от тези начини не проработи... Нищо не работи освен присъствието на Господа. Неговото присъствие с нас е всичко“ – „Животоизучаване на Исус Навин“, 2-ро издание, стр. 50.

Ж. Целият Нов Завет е Емануил и ние сега сме част от този велик Емануил, който ще се завърши в Новия Йерусалим в новото небе и новата земя за вечността; Новият Завет започва с един Богочовек, който е „Бог с нас“, и завършва с един велик Богочовек, Новият Йерусалим, който е „Йехова е там“ – Матей 1:23; 1 Кор. 6:17; Деян. 9:4; 1 Тим. 3:15-16; Откр. 21:3, 22; Езек. 48:35.